

TISKOVÁ ZPRÁVA, 7. října 2015

Pocta velkému muži: Výstava „Wintonovy vlaky“ bude na Václavském náměstí v Praze měsíc připomínat Nicholase Wintona

Stát, hlavní město i přátele Sira Nicholase Wintona uctí „Nickyho“ památku tři měsíce po jeho odchodu. Jeho hrdinský čin i osobnost připomene výstava velkoformátových panelů v centru Prahy. Poutavými fotografiemi ukáže divákům znovu příběhy převážně židovských dětí. Výstava se dotkne také života jejich zachránce – Sira Nicholase Wintona, který letos 1. července odešel ve věku 106 let. Exteriérová výstava fotografií a dokumentů ukazuje cestu Wintonových vlaků z Prahy do Londýna z let 1939 i život Sira Nicholase. Expozice je k vidění v dolní části Václavského náměstí v Praze ode dneška do 31. října.

Nicholas Winton zachránil před jistou smrtí v nacistických táborech více než šest set dětí. *„Jsem vděčná, že jsem mohla poznat člověka, který mi daroval život a který byl tak plný dobra a laskavého, byť ironického humoru,“* vzpomíná tehdy sedmiletá **Zuzana Marešová**, která nastoupila do sedmého vlaku směr Londýn v červenci 1939 a dodává: *„Je dobře, že se toto téma znovu otevírá, protože se poselství dobra Sira Nicholase Wintona dál šíří a opakovaně se dostává až k mladé generaci, pro kterou je zářným příkladem a poučením.“*

Autorem výstavy, jejíž úspěšné uvedení proběhlo v Praze a v Londýně v roce 2011, je režisér, kameraman a fotograf **Jaroslav Brabec**. *„To, co bylo hrozbou před tři čtvrtě stoletím, je opět živé... Stejně jako tehdy, i dnes jsou lidské bytosti donuceny prchat před zlem. Proto má dnes pro nás čin Nicholase Wintona aktuální význam. Tak, jako filantropie se nedá nařídit, tak se soucit i vděk může změnit v opovržení. Tomu je nutné zabránit, tak, jako to před pětasedmdesáti lety učinil mladík, ani ne třicetiletý, jménem Nicholas Winton.“*

Záštita primátorky a podpora Ministerstva zahraničních věcí

Záštitu nad výstavou převzala primátorka Hlavního města Prahy **Adriana Krnáčová**. *„Činy Sira Nicholase Wintona je třeba si stále připomínat nejen ve vztahu k minulosti, ale zejména k přítomnosti a budoucnosti. Všichni jsme doufali, že takovýchto aktů už v Evropě nikdy nebude potřeba, ale to byla iluze. Zvláště v dnešní době před sebou musíme vidět tyto příklady nezištnosti a obětavosti a v případě nutnosti se zachovat podle nich,“* zdůraznila Adriana Krnáčová.

Výstavu podporuje také Ministerstvo zahraničních věcí České republiky. „*Kdysi byli jako hrdinové označováni lidé, kteří se vyznamenali statečností v boji. Dnes, díky lidem jako byl Sir Nicholas Winton, slovo hrdina označuje také a především ty, kteří - sami se vystavují nebezpečí - zachraňují životy jiných. Jsem rád, že právě tento typ hrdinství inspiroval tisíce mladých Čechů, kteří pomáhají potřebným v České republice a všude ve světě. **Je mi líto, že Sir Nicholas Winton nedostal Nobelovu cenu míru,**“ říká **Lubomír Zaorálek**, ministr zahraničních věcí ČR.*

Na expozici diváci uvidí koláže dobových dokumentů, textů i snímků, které zachycují například tváře dětí, jejich cestovní pasy a víza i společné záběry s Nicholasem Wintonem během odjezdu vlaků v roce 1939. Výstava přináší také svědectví o pozdějším životě Wintonových dětí, které se usadily a žijí v České republice. Ukazuje fotografie z návštěv v jejich domovech, jejich současné portréty a přibližuje život jejich rodin.

Jindřich – jedno z více než 600 zachráněných dětí

U příležitosti znovuuvedení výstavy ke 105. narozeninám Sira Nicholase loni na jaře, aktualizoval Jaroslav Brabec původní verzi a doplnil ji i o příběh jednoho ze zachráněných dětí, jehož život se na přání rodiny odhalil až mnoho let po válce. „*Podařilo se mi nakonec vypátrat informace o člověku, jehož osud byl velmi složitý. Jsem rád, že se jeho příběh nakonec podařilo k výstavě přidat i díky velkorysosti jeho rodiny,*“ komentuje Jaroslav Brabec.

/Jindřich odjížděl do Anglie 11. května 1939. Matka před ním tajila těžkou nemoc, aby neohrozila synovu cestu. Oba rodiče pak nastoupili v říjnu 1942 do transportu „C“ do Lodže, kde zahynuli. Jindřich v Anglii pracoval v továrně na rukavice a maturitu složil v Československé státní škole ve Walesu. Po vojenském výcviku v Československé armádě sloužil jako zbrojíř v RAF. Do Prahy se po válce vrátil a vystudoval filozofickou fakultu a vstoupil do státních služeb. V padesátých letech byl však jako Žid a „západní letec“ vyhozen. V roce 1968 emigroval do Anglie, odkud se vrátil v roce 2010./

24 výstavních panelů je ke zhlédnutí i v noci

Expozice je instalovaná na 24 speciálních výstavních panelech INEXIN a díky individuálnímu osvětlení ji bude možné procházet i v noci. „*Jde o emotivní podívanou, jejíž největší váha spočívá v ukázce lidských osudů, hrdinství, které museli všichni aktéři tohoto neuvěřitelného příběhu prokázat. Rádi bychom tuto událost opět připomněli v dnešní době, kdy znovu některé fanatické ideologie ožívají,*“ říká **Olga Menzelová**, producentka projektu. Obrazové dokumenty a fotografie provázejí vysvětlující texty.

Na výstavě, konkrétně na panelu věnovaném udělení nejvyššího českého státního vyznamenání - Řádu bílého lva Nicholasi Wintonovi se objevují kompletní jména všech Wintonových dětí, které z Prahy skutečně odjely.

„Máme k dispozici originál Wintonova seznamu - knihu výstřižků, dopisů a dokumentů, takže jsme mohli dát přesně jména dohromady, doplňuje Jaroslav Brabec.

Aktuální informace o výstavě najdete na <http://www.wintonstrain.com/>.

Kontakt pro bližší informace:

Hana Tietze
mediální zástupce společnosti Medialogue

Mobil: 602 168 014

E-mail: press@medialogue.cz

www.medialogue.cz

www.wintonstrain.com

Další příběhy Wintonových dětí

Soňa Vávrová, Sonja Burg 16.5.1928 – 6.10.1984

/Rodina Burgových patřila k zámožným pražským rodinám. Sonja měla o tři roky staršího bratra Jana, ale do Anglie se podařilo vycestovat pouze jí samotné. V Londýně se Sonji ujala svobodná oční lékařka, která vlastnila malý dům v centru města. Sonja navštěvovala klášterní školu v Burnham on Sea. Rodinný majetek, který rodiče stačili ukrýt u známých, než byli transportováni do koncentračního tábora, se Sonje nikdy nepodařilo získat zpět. Po návratu do Československa v roce 1946 tak zůstala zcela bez prostředků, bez kohokoliv z rodiny.

Zuzana Marešová, Suzanne Spitzer 26.1.1932

/Lily, Edith a Suzanne. Tři sestry, které vyrůstaly v nábožensky smíšené rodině – po otci židovské, po matce křesťanské. Na jaře roku 1939 byl otec pracovně v Anglii, ale vzhledem k signálům brzké války se už domů nevrátil. Matka proto svým dcerám zařídila odsun do bezpečí. Sedmým, červencovým vlakem dojely do Londýna. Suzanne se ujala aristokratická rodina z Cornwallu, pro kterou byla péče o dívku z okupovaného státu vlasteneckou povinností. Po nějaké době se i matce podařilo vycestovat a v Anglii pak žili časem všichni společně. V roce 1945 se Suzanne s rodiči a sestrou Edith vrátila do Prahy./

Producent

Pořadatel

MEDIALOGUE

Spolupořadatelé

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

ČESKÁ CENTRA
CZECH CENTRES

Hlavní partner

Partneři

Výstava vznikla v roce 2011 za podpory

